

EXTERIORUL CÂINELUI

Papp Vasile Carol

Colaboratori: Cristian Stefanescu; Csatari Nemet Andrea; Lokodi Csaba-Zsolt

Grafici: Anca Diana Giura

Aprecierea fenotipică a câinelui ne ofera posibilitatea de a avea o imagine reală la momentul respectiv privind condiția individului și starea de sănătate. Ilustrează modul în care a evoluat exemplarul în procesul de creștere și dezvoltarea acestuia până la momentul respectiv. De asemenea furnizează date necesare aprecierii conformației, a tipurilor constituționale și a gradului de dezvoltare.

Arbitrajul câinilor are o contribuție esențială în creșterea și selecția câinilor de rasă. Rolul arbitrajului este acela de a stabili cât de mult se apropie exemplarul analizat de portetul ideal al rasei, care este standardul, în funcție de însușirile fenotipice.

Arbitrajul nu va fi însă limitat doar la simpla depistare a defectelor ci se va baza pe aprecierea ansamblului.

Arbitrul chinolog trebuie să cunoască în profunzime rasele din competența sa și pe care urmează să le arbitreze în expozițiile chinologice.

Metoda de arbitraj constă în analizarea exemplarelor în poziție statică precum și în mișcare. În acest mod arbitrul va avea o imagine generală asupra exemplarului arbitrat și va fi capabil să observe calitățile și defectele.

Cainele va fi analizat din următoarele unghiuri:

Frontal: se vor analiza ochii, caracteristicile capului și elementele lui componente (ex: botul, lățimea și lungimea craniului, muscatura, urechile, pieptul, forma membrilor anterioare).

Lateral: se vor analiza proporțiile tuturor regiunilor corporale (ex: axele capului, lungimea trunchiului, musculatura, unghiurile și profilurile).

Dorsal: regiunea fesei și membrele posterioare.

De sus: arcuirea coastelor, lățimea spatelui, regiunea lombară și regiunea crupei

REGIUNILE CORPORALE

Regiunile corporale ale câinelui sunt: capul, trunchiul și membrele.

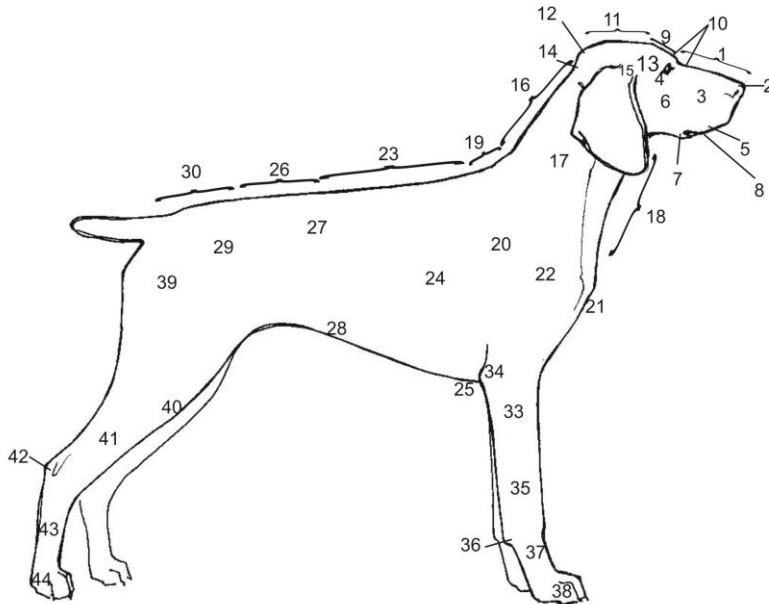

FIG. II-1 regiunile corporale văzute din lateral

CAPUL

- 1 Linia superioară a botului
- 2 Nasul (trufa)
- 3 Regiunea botului
- 4 Regiunea ochilor
- 5 Regiunea buzelor superioare
- 6 Regiunea obrazilor
- 7 Comisura buzelor
- 8 Buze
- 9 Fruntea
- 10 Stopul
- 11 Craniu
- 12 Creasta occipitala
- 13 Tâmpla
- 14 Ceafa
- 15 Regiunea urechilor

GÂTUL

- 16 Linia superioară a gâtului
- 17 Regiunea laterală a gâtului
- 18 Linia inferioară a gâtului

TRUNCHIUL

- 19 Regiunea greabănelui
- 20 Regiunea spetei
- 21 Regiunea pieptului(prosternul)
- 22 Regiunea umărului
- 23 Regiunea spinării
- 24 Regiunea coastelor – cutia toracică
- 25 Regiunea sternului
- 26 Regiunea lombară (șalelor)

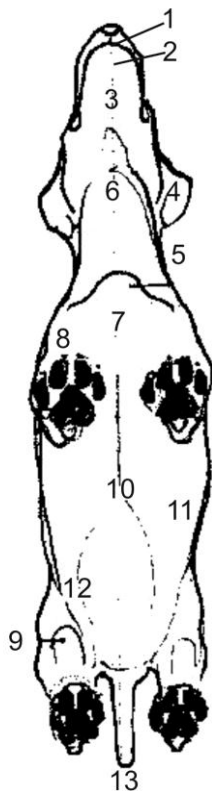
- 27 Flancul
- 28 Regiunea abdominală
- 29 Regiunea șoldului
- 30 Regiunea crupei
- 31 Regiunea anusului
- 32 Regiunea cozii

MEMBRELE ANTERIOARE

- 33 Regiunea brațului
- 34 Regiunea cotului
- 35 Regiunea antebrațului
- 36 Regiunea carpiana
- 37 Regiunea fluierului sau chisita
- 38 Regiunea labei (degetelor)

MEMBRELE POSTERIOARE

- 39 Regiunea fesei
- 40 Regiunea genunchiului (grasetului)
- 41 Regiunea gambei
- 42 Regiunea călcâiului (jaretului)
- 43 Regiunea fluierului
- 44 Regiunea labei (degetelor)

CORPUL VAZUT DE JOS

- 1 Regiunea buzelor
- 2 Mandibula
- 3 Jgheabul mandibular
- 4 Regiunea urechilor
- 5 Linia laterală a gâtului
- 6 Regiunea laringelui
- 7 Regiunea sternului
- 8 Umărul
- 9 Genunchiul
- 10 Xifoidul
- 11 Rebordul costal
- 12 Pliul ieii
- 13 Coadă

FIG. II-2 regiunile corporale văzute dinspre abdomen

TIPURI DE CONSTITUȚII

- Constituție grosolană- de obicei cu temperament limfatic
- Constituție robustă-cu temperament vioi, sangvin
- Constituție fină - cu temperament vioi sangvin
- Constituție debilă
  - o Cu temperament coleric (agresiv)
  - o Cu temperament foarte limfatic

TIPURI DUPĂ LUNGIMEA CORPORALĂ:

- longilin
- mediolin (cvadratic)
- brevilin (scurt)

MĂSURAREA DIMENSIUNILOR CORPORALE

În timpul măsurării, câinele trebuie să stea în patru picioare pe o suprafață netedă, în poziție naturală și liniștită.

Ustensilele folosite pentru măsurare sunt:

- liniar
- zoometru
- compasul
- ruleta de măsurare(panglica).

DIMENSIUNILE CORPORALE:

Înălțimea la greabăn: este distanța între punctul cel mai înalt al greabănului și sol, măsurată cu zoometru după punctul cotului.

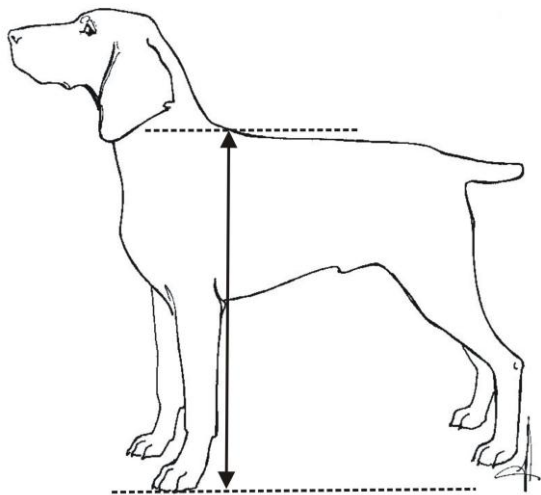

FIG. II-3 înălțimea la greabăn

Lungimea trunchiului: distanța între punctul spetei (a umărului) și punctul fesei, măsurat cu liniarul sau cu zoometru(dupa caz).

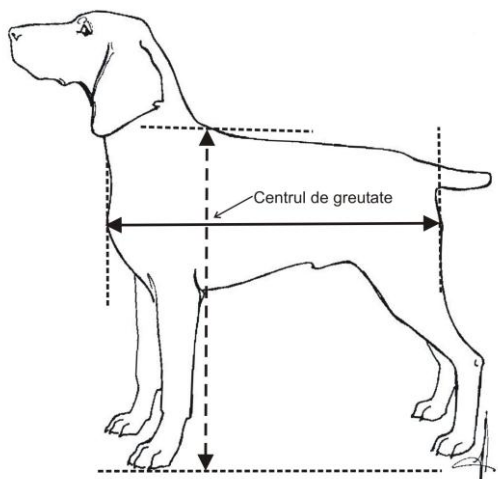

FIG. II-4 lungimea trunchiului

Centrul de greutate: este intersecția a celor trei planuri imaginare, perpendiculare între ele intersectând corpul cainelui in felul urmator:

- planul median(perpendicular pe sol) care intersecteaza in lungime cainele prin mijlocul coloanei vertebrale
- planul orizontal(paralel cu solul), inersecteaza trunchiul prin punctul spetei si al fesei
- planul transversal (perpendicular pe sol), care sectioneaza trunchiul prin cel mai inalt punct al greabanului atingand cotul

Lungimea corpului: Lungimea măsurată între baza cozii și punctul occipital, măsurat cu ruleta.

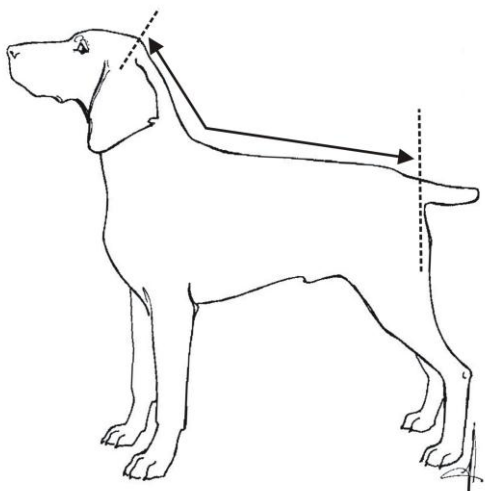

FIG. II-5 lungimea corpului

Lungimea liniei spatelui: Lungimea măsurată între baza gâtului și baza cozii, măsurata cu ruleta.

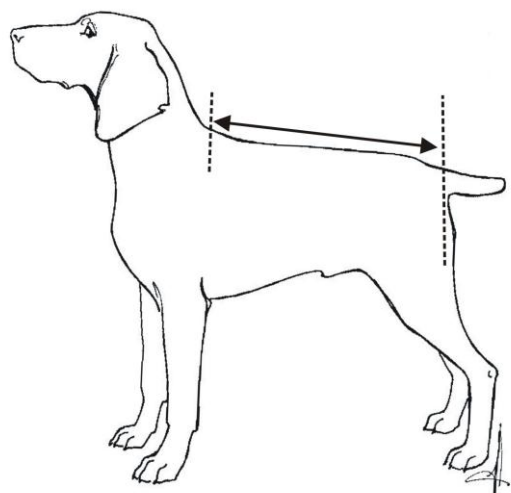

FIG. II-6 lungimea liniei spatelui

Lățimea frontului: distanța între cele două puncte ale umărului, măsurată cu liniarul

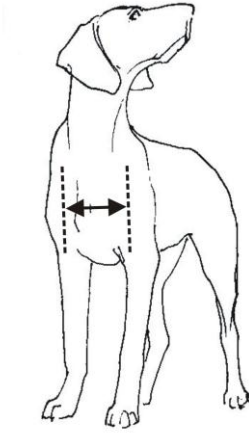

FIG. II-7 lățimea frontului

Lățimea pieptului(a cutiei toracice): măsurată în spatele umărului , la cea mai arcuită coastă , măsurată cu compasul zootehnic

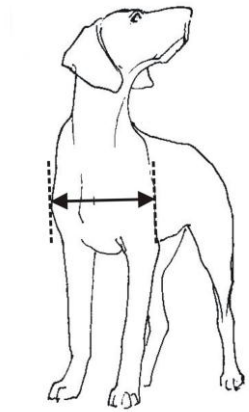

FIG. II-8 lățimea pieptului

Adâncimea pieptului: distanța între punctul cel mai înalt al greabănelui și punctul cel mai adânc al sternului. Măsurat cu zoometru

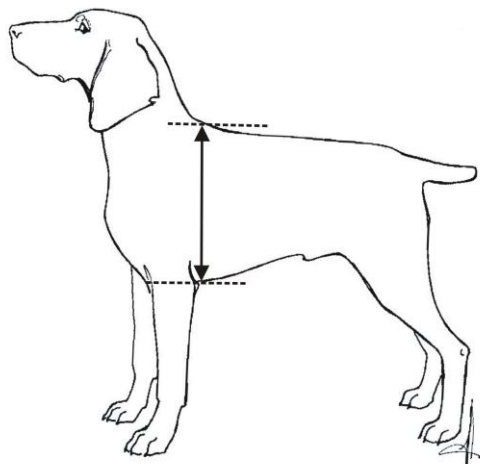

FIG. II-9 adâncimea pieptului

Lungimea capului: distanța între punctul occipital (nuca) și vârful trupei. Masurat cu panglica

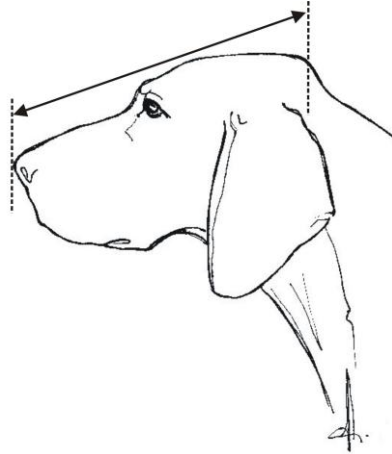

FIG. II-10 lungimea capului

Lungimea botului: distanța între vârful trupei și baza stopului.

Lungimea craniului: distanța între baza stopului și punctul occipital.

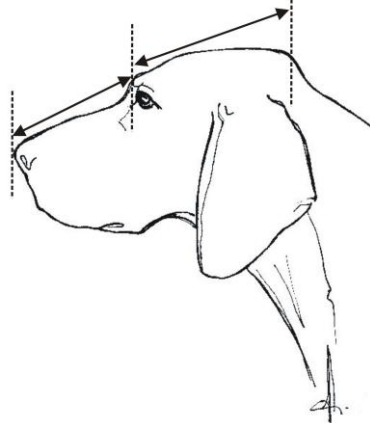

FIG. II-11 lungimea botului și lungimea capului

Lățimea capului (craniului): distanța cea mai mare a neurocraniului, măsurată în fața urechilor cu compasul

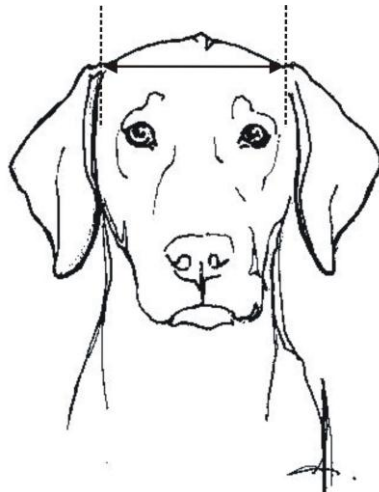

FIG. II-12 lățimea capului

CAPUL CÂINELUI

Capul este format din craniul și botul cainelui, împărțindu-se prin stop.

Tipul craniologic, forma botului, a stopului sau a urechilor la câine sunt caracteristice rasei ca rezultat al factorilor ereditari, ai influenței mediului și al procesului de selecție.

Aprecierea dimensiunilor capului se face în strânsă legătură cu dezvoltarea generală a animalului dar și prin raportul dintre cele două dimensiuni: lungimea și lățimea capului conform standardului rasei.

Capul trebuie să fie proporțional cu corpul.

După forma capului deosebim:

- cap lung – Collie, Ogar persan, Whippet

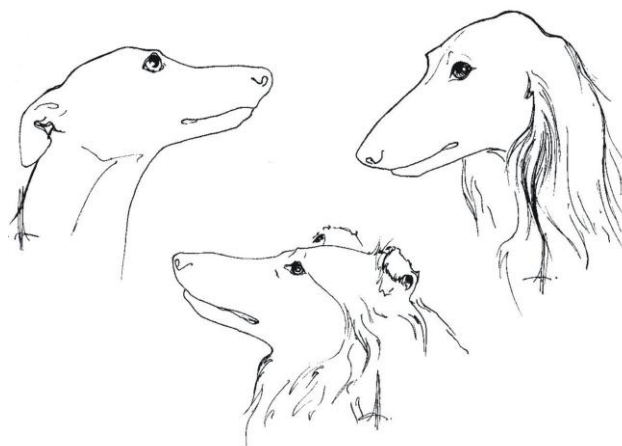

FIG. II-13

- cap scurt (brahicefalic) – Boxer, Pekinez, Bulldog

francez, Mops

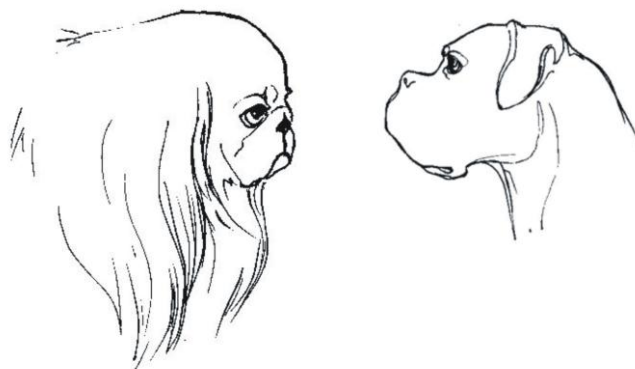
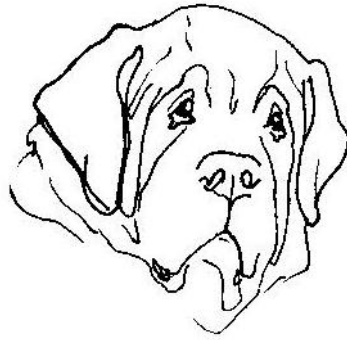

FIG. II-14

- cap larg, masiv – Saint bernard

FIG. II-15

- cap îngust – Collie, Ogar, Bedlington terrier

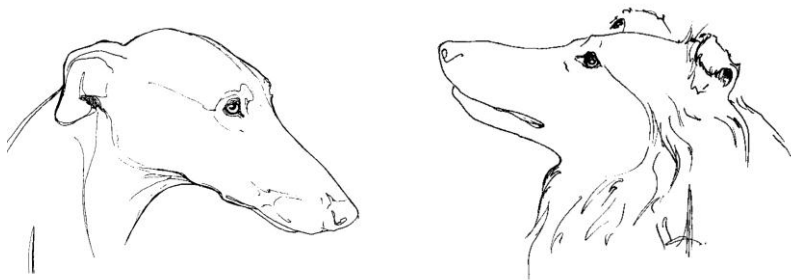

FIG. II-16

- cap lat – Bulldog

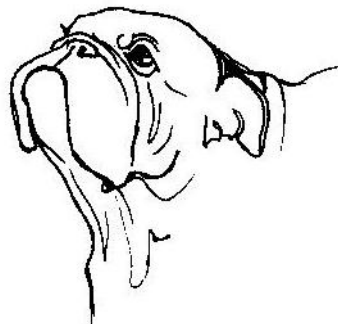

FIG. II-17

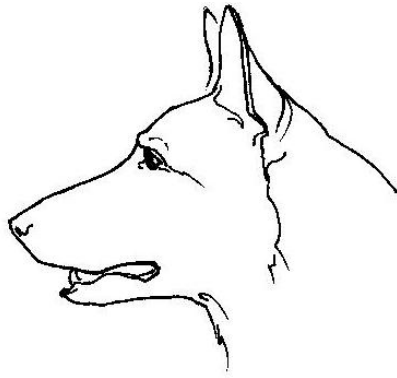
După raportul între cap și corp putem deosebi:

- cap in echilibru cu corpul
- cap ușor (tip feminin)
- cap greu (grosolan, tip masculin)

Din punct de vedere al profilului (conturul liniei fronto-nazale) se pot deosebi:

- cap drept

FIG. II-18

- cap cu linia nazala convexa cu trufa usor cazuta (nas Roman)

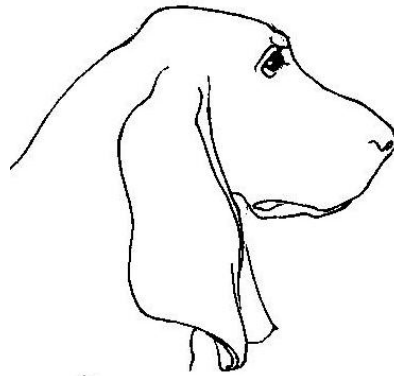

FIG. II-19

- cap convex (cap berbecat) arcuire mai mult sau mai puțin pronunțată fie la nivelul frunții, fie la nivelul nasului.

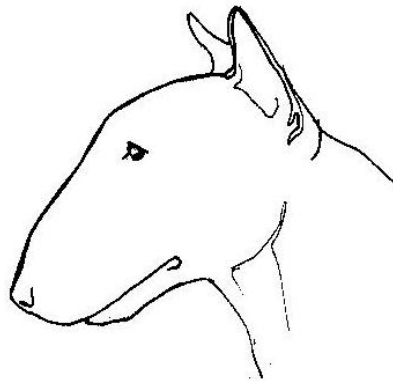

FIG. II-20

STOPUL

Stopul este unghiul format la nivelul fronto-nazal sau altfel spus depresiunea dintre frunte și bot. Este regiunea care contine linia care uneste colturile interioare a ochilor si de la care se masoara raportul cranio-nazal.

Stopul poate fi:

- adânc
- bine dezvoltat
- șters

și o gamă largă de intermediari

După intensitate exista:

- câini la care lipsește stopul

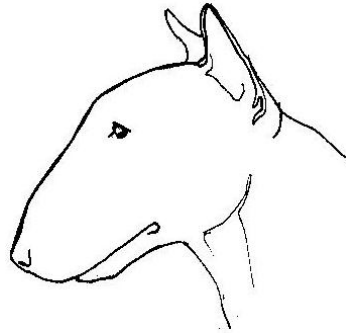

FIG. II-21

- cu stopul bine pronunțat

FIG. II-22

- cu stopul șters

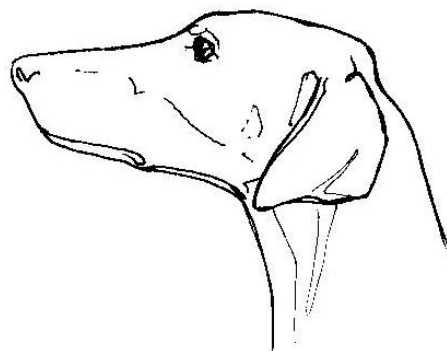

FIG. II-23

Stopul determină profilul capului.

- rectiliniu
- convex
- Concav

CRANIUL CAINELUI

Format din baza osoasa a neurocraniului, avand urmatoarele regiuni: fruntea pozitionata deasupra ochilor, pometi - partea laterala o obrazilor, zona templei pozitionata in fata urechilor si nuca.

JGHEABUL INTERMANDIBULAR (FIG. II-2 , pct.3)

Regiunea ventrală a capului, această regiune trebuie să fie largă indiferent de rasă deoarece este asociată unui aparat de masticatie foarte puternic.

REGIUNEA BOTULUI este formată pe baza osoasă a maxilarului și a mandibulei cuprinzând trufa, subregiunea nasului. Separarea cavitaților nazale se face prin intermediul unui silon median, care uneori este extrem de dezvoltat astfel încât nasul este împărțit în două părți bine distincte. Are un rol foarte important în funcționalitatea cainelui, mirosul, abilitatea acestuia de a mirosi fiind între 1000 și 10000 de ori mai mare decât cea a oamenilor. Marcajele de pe fiecare nară constituie amprenta nazală a cainelui.

GURA regiunea dintre maxilar și mandibula conținând limba și dantura fiind acoperită la exterior de piele, denumită babina. Totodată regiunea botului conține și mușchii cainelui cu rol tactil. Regiunea botului se întinde până la colțul gurii care este aproximativ la același nivel cu ochiul.

URECHILE:

Urechile sunt situate pe părțile laterale ale capului în regiunea dorsală, constituind de multe ori un caracter de rasă, fiind un organ de auz și de simț al echilibrului.

După locul atașării urechilor putem defini:

- urechi sus prinse (deasupra liniei ochilor)

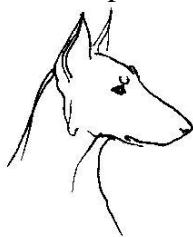

FIG. II-24

- urechi jos prinse (sub nivelul ochilor)

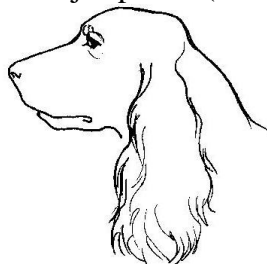

FIG. II-25

- urechi prinse (la nivelul ochilor)

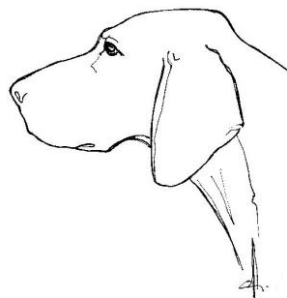

FIG. II-26

După modul de purtare se deosebesc:

- urechi drepte (ciobănesc german, spitz)

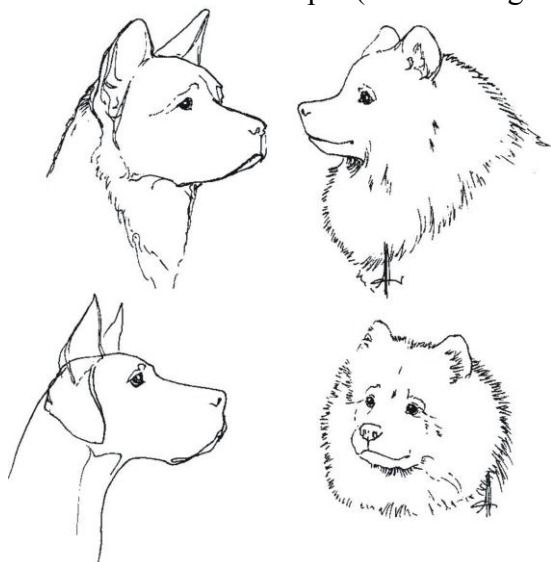

FIG. II-27

- urechi pliate la mijlocul pavilionului in proporție de 1/3 sau 1/2 (semîndoite) (Foxterrier, collie)

FIG. II-28

- urechi „căzute” (Caniche, Cocker)

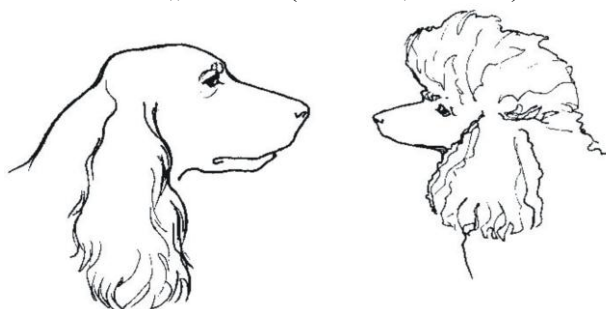

FIG. II-29

REGIUNEA OCHILOR

Baza anatomică este delimitată de cavitatea oculară a osului frontal, globul ocular și anexele sale. Ochii sunt amplasați pe părțile cranio - laterale ale frunții, între craniu și față.

După forma ochilor putem deosebi:

- ochi de formă ovală

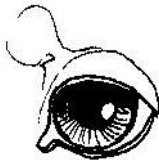

FIG. II-30

- ochi de formă rotundă

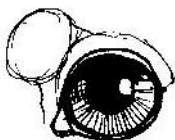

FIG. II-31

- ochi de formă migdalată

FIG. II-32

Culoarea irisului este în strânsă concordanță cu pigmentația robei.

- maro închis
- maro deschis
- verzui
- galben
- albastru

Ochii deschiși la culoare denotă în general o lipsă a pigmentului. Lipsa totală a pigmentației rezultă ochi de culoare roșiatică în cazul cainilor albino.

Se pot întâlni câini cu ochi de culori diferite (ceacări), acceptați la unele rase dar descalificați la altele.

După poziție se pot întâlni: ochi oblici, ochi drepecți.

După modul de așezare în orbită se deosebesc:

- ochi așezați adânc

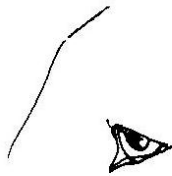

FIG. II-33

- ochi ieșiți din orbită-bulbucăți sau exoftalmici

FIG. II-34

- amplasați corect.

FIG. II-35

REGIUNEA GÂTULUI

Gâtul asigură legătura între cap și corp, având ca baza anatomică cele 7 vertebre cervicale, ligamentul cervical și straturile musculare, divizate în două grupe mari, mușchi cervicali dorsali și mușchi cervicali ventrali subdivizate la rândul lor în subgrupe de mușchi.

Gâtul poate fi:

- potrivit de lung, uscățiv și cu mobilitate ridicată fiind forma de gât cel mai des întâlnită

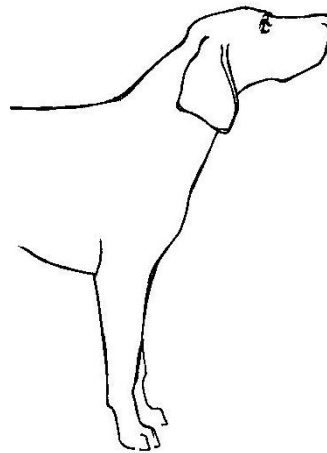

FIG. II-36

- gât de lebada - gât lung, subțire cu pielea exagerat de fină și părul rar

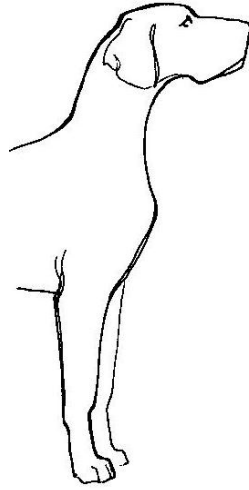

FIG. II-37

- gât de porc - gât scurt cu musculatură bogată, cu mobilitate redusă.

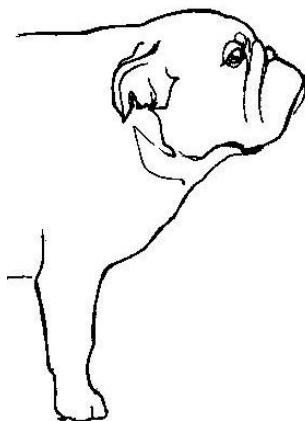

FIG. II-38

Poziția în general, este cea oblică la majoritatea raselor, formând un unghi de 45° cu orizontala. La unele rase gâtul are o poziție aproape orizontală sau verticală.

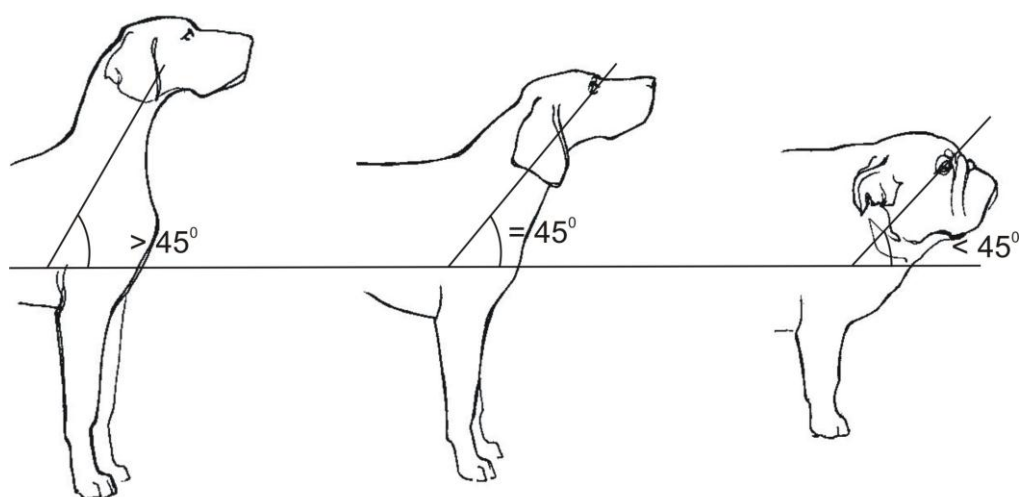

FIG. II-39 Poziția gâtului

La unele rase de talie mare sau de tip molosoid gâtul prezintă în partea inferioară un pliu longitudinal al pielii, drept sau cutat denumit salbă. Rasele de pază au în general gâtul bine dezvoltat, bine îmbrăcat în musculatură, cu o buna mobilitate.

TRUNCHIUL

Are ca bază anatomică scheletul axial, alcătuit din coloana vertebrală, stern, coaste și oasele coxale.

LINIA SPATELUI: cuprinde regiunea greabăului, regiunea spinării, regiunea șalelor, regiunea crupei.

GREABĂN – formata din structura osoasa a apofizelor spinoase a primelor 4-5 vertebre toracale, situate intre omoplati si a grupelor de muschi aferente, trapezul si romboidul fiind cele mai importante. Cel mai înalt punct al greabanului reprezinta inaltimea cainelui.
În funcție de formă greabănul poate fi:

- greabăn șters

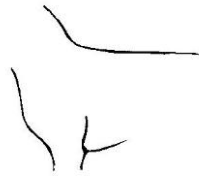

FIG. II-40

-greabăn ascuțit

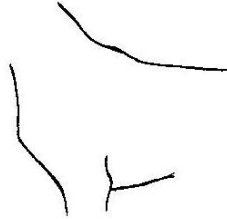

FIG. II-41

-greabăn rotunjit,

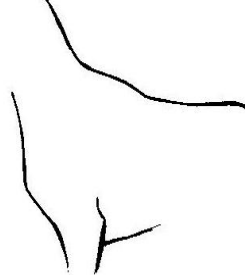

FIG. II-42

-greabăn retezat.

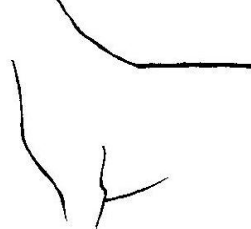

FIG. II-43

REGIUNEA SPINĂRII (*spatele*) :

Baza anatomică este constituită din: ultimele 7 vertebre dorsale, extremitatea superioară a coastelor și a mușchilor regionali. In general spinarea trebuie să fie largă, dreaptă, orizontală.

Spinarea poate fi:

- spinare dreaptă cu greaban sters

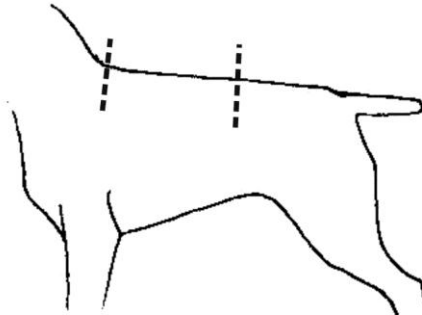

FIG. II-44

- spinare dreaptă cu greabăn evidentiat

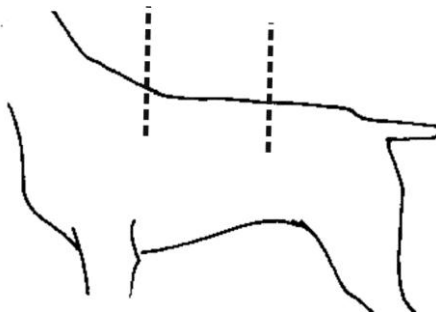

FIG. II-45

- spinare convexă (spate de crap)

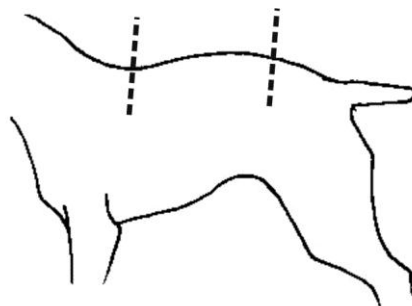

FIG. II-46

- spinare convexă cu crupa teșită

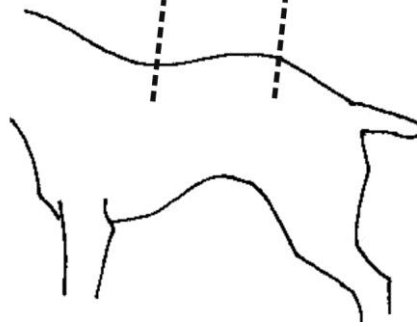

FIG. II-47

- spinare înșăuată (concava)

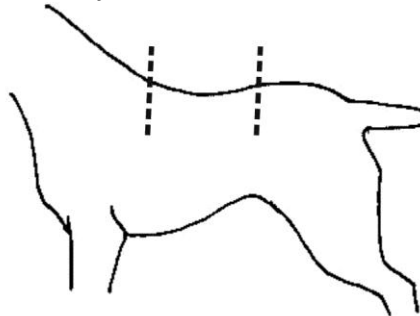

FIG. II-48

REGIUNEA ȘALELOR

Baza anatomică este constituită din cele 7 vertebre lombare, ligamentul supraspinos și mușchii respectivi, principalii fiind mușchii dorsali. Este zona prin care se transfera forța de propulsie în timpul mișcării din membrele posterioare către membrilor anteriori. La majoritatea raselor șalele trebuie să fie drepte, largi, foarte musculoase cu flexibilitate redusă. Câinii destinați pentru deplasare foarte rapidă pot avea șalele ușor rotunjite. (ex. Whippet)

REGIUNEA CRUPEI:

Baza anatomică osul sacrum, cele două oase coxale și aproximativ primele două vertebre caudale, ligamentul spongios, mușchii fesieri și cei posteriori ai coapsei. Ca orientare crupa trebuie să fie orizontală, ușor oblică sau teșită și să ofere o bază de prindere cât mai mare pentru musculatură.

Linia crupei poate fi:

- orizontală (foxtierrier)

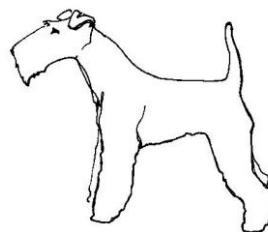

FIG. II-49

- oblică (ciobănesc german)

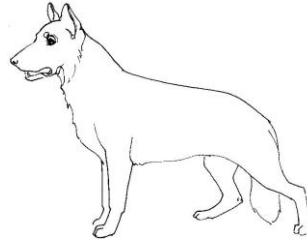

FIG. II-50

- rotunjita (whippet)

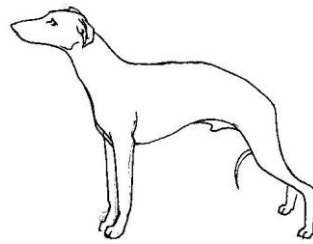

FIG. II-51

COADA

Baza anatomică este formată din vertebrele (20-22) caudale, numite și coccigiene. Coada ajută la menținerea echilibrului.

După modul de prindere coada poate fi:

- sus prinsă

FIG. II-52

- jos prinsă

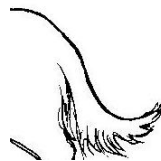

FIG. II-53

- orizontala

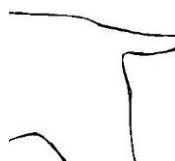

FIG. II-54

După poziție și formă coada câinelui poate fi:

- căzută

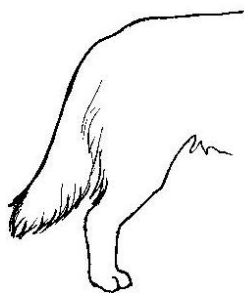

FIG. II-55

- în formă de paloș

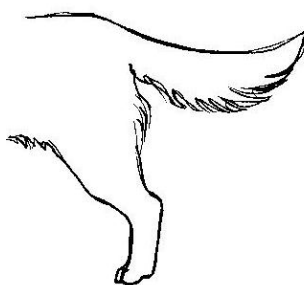

FIG. II-56

- în formă de seceră

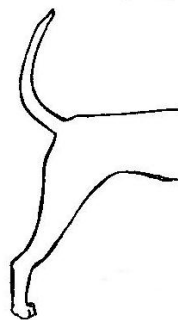

FIG. II-57

- în formă de inel

FIG. II-58

- inel la vârf

FIG. II-59

- în formă de cârlig

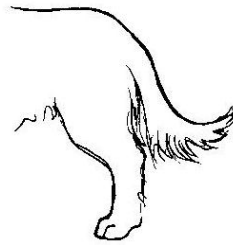

FIG. II-60

- în formă de spirală

FIG. II-61

- în formă de covrig

FIG. II-62

- în formă de disc

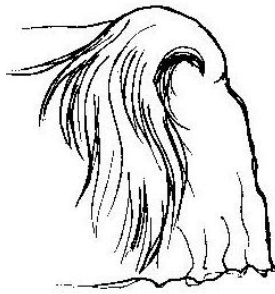

FIG. II-63

- în formă de sabie

FIG. II-64

REGIUNEA CUTIEI TORACICE

Baza anatomică este formată din 13 perechi de coaste unite la partea inferioară prin osul sternal. Partea anterioară a toracelui având baza anatomică sternul se întinde de la prostern până la ultima coastă sternală, mușchii pectorali și pielea. Forma și dimensiunile toracelui diferă în funcție de rasă, individ, vârstă, sex, tip constituțional, starea de întreținere.

Forma cutiei toracice în secțiune poate fi:

- rotundă (bulldog)
- ovală

Indiferent de rasă cutia toracică trebuie să fie suficient de bine dezvoltată adaptat fiecărei rase acordând suficient spațiu organelor vitale (inimă, plămân). La marea majoritate a raselor adâncimea coboară la nivelul cotului.

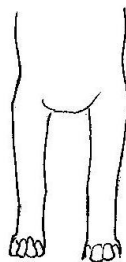

FIG. II-65

La un piept cu coaste foarte arcuite, chiar îmbutoiate, spetele sunt prinse larg pe cutia toracică din această cauză aplomburile anterioare sunt deschise pe sol (ex. Bulldog englez)

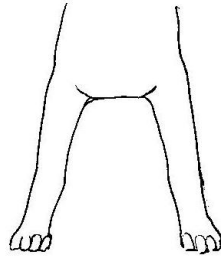

FIG. II-66

La un piept foarte îngust avem aplomburi anterioare înguste.(de ex. Ogarii)

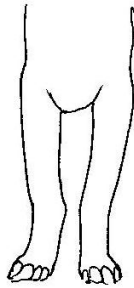

FIG. II-67

REGIUNEA ABDOMENULUI

Mărimea și forma abdomenului este strâns legată și influențată de vârstă, sex, stare de întreținere. Pliul ieii este aceea parte a liniei inferioare care face legătura la exterior între coaste și coapsa. Abdomenul în linia inferioară a corpului poate fi:

- abdomen normal

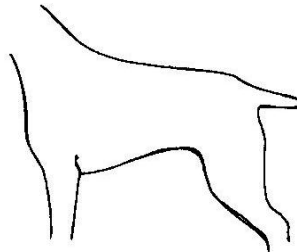

FIG. II-68

- abdomen supt (tip ogar)

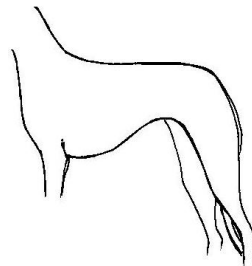

FIG. II-69

- abdomen lăsat

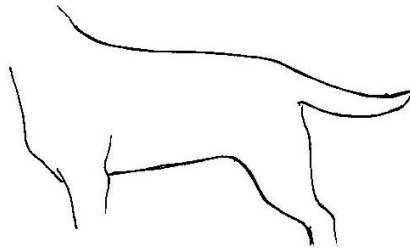

FIG. II-70

REGIUNEA MEMBRELOR

MEMBRELE ANTERIOARE

REGIUNEA SPETEI

Baza anatomică fiind osul scapulum cu cartilajul de prelungire și mușchii aferenți acestei regiuni. Este de preferat ca spata să fie lungă și largă pentru a face o inserție mai bună a mușchilor propulsori, care favorizează forța și viteza. Spata prin articulația scapulo-humerală formează umărul. Defectele acestora duc la probleme de mișcare. De la extremitatea scapulei se masoară lungimea trunchiului, denumit punctul spetei. Prosternul este situat în fața sau în spatele acestui punct.

Angulația scapulo humerala

Unghiul format între osul spetei și humerusul (brațul) poartă denumirea de angulația scapulo humerala și are o tipicitate în funcție de rasă.

Inclinația spetei față de orizontala solului determină o scapula așezată bine în spate (aprox. 45 de grade) sau înclinată în față (aprox. 60 de grade).

Humerusul față de scapula poate reprezenta diferite angulații mai deschise (ex. 110 grade) sau mai închise (ex. 90 grade) în funcție de standardul raselor. Lungimea humerusului în raport cu scapula și angulația dintre ele și cu ajutorul musculaturii aferente a umărului și a gâtului va determina lungimea pasului. Membrul anterior având o funcție foarte importantă de a prelua forțele puternice obținute din membrele posterioare.

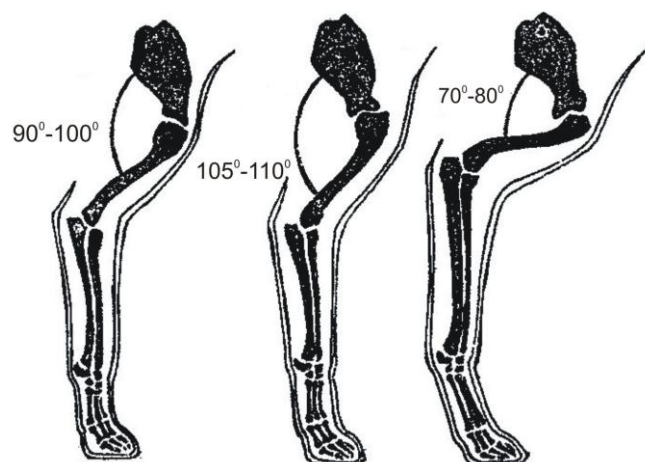

FIG. II-71 angulații anterioare - umăr

Cotul, reprezinta o zona bine determinata la angulatia bratului(humerus) cu antebratul (radius si ulna).

Antebratul, este drept, puternic, angulatia lui cu oase carpiene (chisita) reprezinta angulatia labelor la sol (ex Ciobanesc german 20 de grade) , iar la unele este direct la sol (ex. Foxterrier)

Labele, baza osoasa a labelor au ca baza anatomică falangele, 5 degete, care trebuie să fie bine dezvoltate, din care 4 strânse. La anumite rase, interdigital exista un exces de piele care leaga falangele intre ele (ex. Newfoundland).

In functie de compactitatea labelor intalnim labe compacte cu degete bine arcuite (laba de pisica) , alungita (laba de iepure). In cazul degetelor foarte indepartate intre ele ,vorbim de labe deschise.

MEMBRELE POSTERIOARE

Coapsa, zona formata de coxal si femur , o zona foarte puternic muscularizata. Angulatia coxalei fata de orizontala solului are rol la inclinatia crupei. Capatul unghiului format cu femurul este denumita punctul fesei, pana la acest punct se masoara lungimea trunchiului.

Gamba , baza osoasa este tibia si peroneul(fibula) , unghiul format de femur impreuna cu tibia si peroneul formeaza *genunchiul* cainelui. Lungimea gambei variaza de la o rasa la alta

Punctul jaretului, este format de angulatia tibiei cu oasele tarsiene numit si calcaiul cainelui, cu rol foarte important la fiecare rasa

Metatarsiene la majoritatea raselor sunt situate perpendicular la sol. In cazul inclinatiei in fata vorbim de forma de secera.

Laba posterioara este formata din 4 degete compacte sau alungite la anumite rase. Prezenta falangei 5 la anumite rase este tipica pentru anumite rase (Lundehund), denumit pinteni.

Angulațiile membrelor posterioare

Unghiul format între femur și gambă în general formează un unghi între 90-100°, unghiurile mai mici dau angulații accentuate iar cele mai deschise dau angulații posterioare deschise (la unele rase fiind tipicitate) Lungimea oaselor membrelor posterioare influențează mișcarea câinelui asemănător cu lungimea oaselor membrelor anterioare.

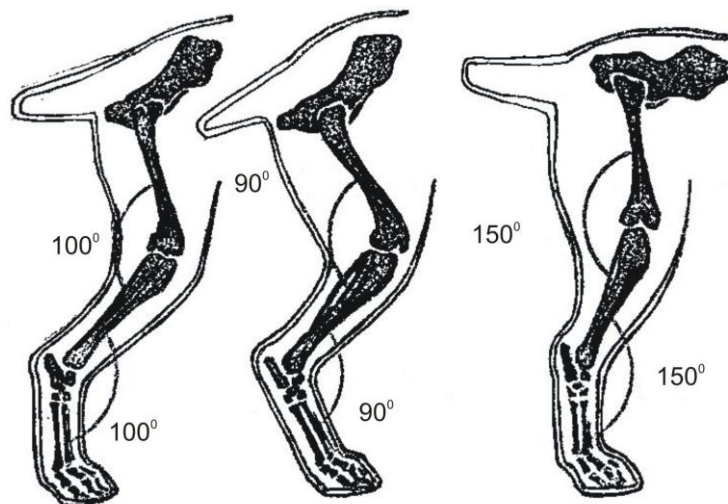

FIG. II-72 angulațiile posterioare

APLOMBURILE

Aplomburile membrelor anterioare

Vorbim de aplomb corect al membrelor anterioare atunci când privind din față, liniile imaginare verticale ce coboară din punctul spetei despartind toate regiunile piciorului anterior în două jumătăți simetrice, de sus până jos pînă la nivelul solului sunt paralele.

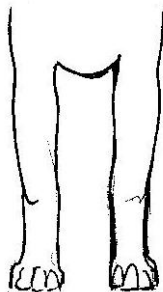

FIG. II-73

Defectele aplomburilor anterioare sunt:

- aplomb îngust pe sol

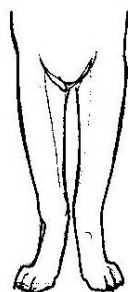

FIG. II-74

- aplomb deschis pe sol

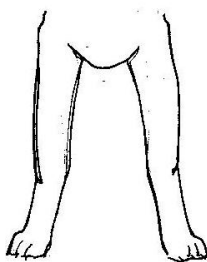

FIG. II-75

- aplomb frantuzesc (panard)

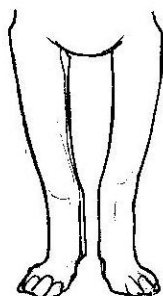

FIG. II-76

- aplomb canios

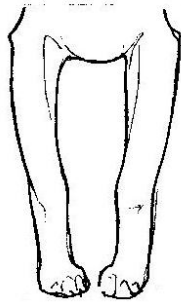

FIG. II-77

Aplomburile membrelor posterioare

Examine dinapoi, membrele prezintă un aplomb corect atunci când linia verticală coborâtă din punctul fesei împarte în două părți simetrice și egale fiecare regiune componentă a membrelor posterioare

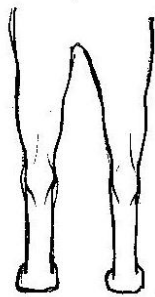

FIG. II-78

Defectele aplomburilor posterioare sunt:

- aplomb închis pe sol

FIG. II-79

- aplomb deschis pe sol

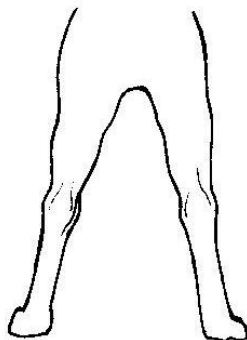

FIG. II-80

- aplomb in O (sau in butoi)

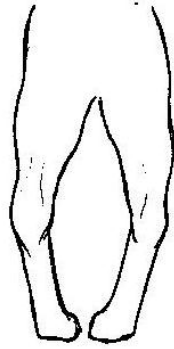

FIG. II-81

- aplomb in X (coate da vaca)

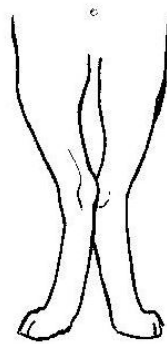

FIG. II-82